

[Aage Fogh.]

saa sige, at vi alene paa denne Konto maa vente en Udgift for Statskassen i det kommende Aar paa 200—300 Mill. Kr., og naar vi ved, hvilke Kæmpebeløb der pumpes gennem den samme Kasse, kunde der vel være Grund til en Overvejelse af, om det nu ogsaa er forsvarligt paa de Omraader, hvor der er rimelige Erstatningsvarer, stadigvæk at lade Statskassen udrede disse mægtige Beløb. Jeg indrømmer, at disse Betragtninger mere hører hjemme under en Drøftelse af Statens hele økonomiske og finansielle Situation, men jeg ønsker ved denne Lejlighed at gøre opmærksom paa, at baade med Hensyn til Samfundets Valutasituation og Statens Økonomi overhovedet har denne Lov meget vidtrækkende Konsekvenser.

Aksel Larsen: Jeg beklager, at den nuværende højtærede Landbrugsminister gaar i sin Forgængers Spor i den Retning, at han ved Forelæggelsen af et Lovforslag om Tilskud til at holde Forbrugerpriserne i Danmark nede smugler en Landbrugsordning igennem. Det vilde i enhver Henseende være det rigtigste, det ærligste og det af Hensyn til Danmarks Vel fornuffigste, om man i Stedet gav sig til at behandle Spørgsmaalet om Landbrugets Priser og hvilken Højde de skal fastlægges paa, men det gør man ikke. Da vi under den foregaaende Regering havde et tilsvarende Lovforslag til Behandling — det er jo den foregaaende Regerings Lov, man her vil forlænge for et Par Maaneder —, kom Regeringen med det saapas sent, at der kun var et Par Dage til Behandling af det. Det var helt udelukket, at man paa disse Par Dage kunne faa gennemført en Realitetsbehandling af Forslaget, endstige faa foretaget nogen som helst Undersøgelse af, hvad der vilde være den rimelige Pris for Landbrugets Produkter. Jeg finder det meget beklageligt, at den højtærede Landbrugsminister kommer saa sent med dette Forslag. Jeg ved vel, at han kun har fungeret i kort Tid, men jeg kan ikke se, at det havde været umuligt for ham at fremsætte dette Lovforslag for en Uge eller to Uger siden, saa at Rigsdagen i hvert Fald havde haft saa meget længere Tid til at behandle det og ikke skulde arbejde under det Pres, at nu skal Historien gøres færdig paa en Uges Tid.

Det, der er Brug for, er jo i Virkeligheden ikke blot en Undersøgelse af: Hvad vil være en rimelig Pris for Forbrugerne i Danmark at betale? — men ogsaa: Hvad vil være en rimelig Pris at betale Land-

brugerne for deres Produkter? En saadan Undersøgelse har man ikke hidtil foretaget, og jeg forstaar, at den bliver der heller ikke Tale om at foretage i Forbindelse med Behandlingen af det her foreliggende Lovforslag. Det forekommer mig ganske urimeligt. Man har fra den afgaaede Regerings Side søgt at knæsette det Princip, at Landbruget skal have Gennemsnitsekспортprisen. Den nuværende højtærede Landbrugsminister gør sig ganske vist ikke ubetinget og principielt til Talsmand for dette, men han forelægger i hvert Fald et Lovforslag, som indeholder det samme Princip Praktisering. Jeg vil have Lov til at sige, som jeg sagde i Efteraaret, at det er et uhyre farligt Princip, bortset fra, at det er ganske urimeligt, at man forlanger dette Princip praktiseret, naar Eksportprisen er høj, medens man, hvis Eksportprisen er lav, forlanger Statstilskud til Landbrugseksporten. Saadan er Forholdet jo. Naar man tager den Stilling, som i hvert Fald Venstreregeringen tog, og som visse Landbrugsorganisationer tog: at hvis der betales en lav Eksportpris, skal Landbruget have Statstilskud til Eksporten, og hvis der betales en høj Eksportpris, skal det have Ret til Eksportprisen ubeskaaret, saa erkender man i Virkeligheden, at det drejer sig ikke saa meget om et egentligt Princip som om den Praksis, at Landbruget til enhver Tid skal have den højest mulige Pris.

Der er talt om, at Landbruget bør have en rimelig Pris for sine Produkter. Det mener jeg ogsaa, men jeg mener, at hvis Rigsdagen vil give sig til at blande sig i Prisspørgsmaal og fastsætte Priser, saa bør Rigsdagen ogsaa foretage en saglig Undersøgelse af, hvad der er den rimelige Pris. Det bør man gøre. Hvad enten Rigsdagen vil fastsætte Prisen paa Landbrugets Produkter eller Rigsdagen vil fastsætte, hvilke Lønninger der skal betales til Arbejderne, bør man undersøge selve Sagens Realitet og paa Grundlag af en saglig Undersøgelse foretage sine Afgørelser, og man bør ikke gøre det paa den i daarlig Forstand politiske Maade, hvorpaa man gør det her, og hvorpaa man har gjort det ved tidligere Lejligheder.

Eksportprisen, hvad er det for noget? Det behøver aldeles ikke at have nogen som helst Relation til Varernes Værdi eller til det, man kalder den virkelige Verdensmarkedspris. Eksportprisen er noget kunstigt. Paa Grund af den tidligere daarlige Handelsaftale med England var Gennemsnitsekспортprisen temmelig lav. Nu er vi delvis sluppet ud af Handelsaftalen med England, vi er i hvert